

РАДІОТЕХНІКА ТА ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

УДК 621.396.67

А.І. Білоцький, аспір.

Н.В. Петриченко, аспір.

Житомирський інженерно-технологічний інститут

УЗГОДЖЕННЯ ПРЯМОКУТНИХ ХВИЛЕВОДНИХ ВИПРОМІНЮВАЧІВ МЕТАЛЕВИМИ ШТИРЯМИ, РОЗТАШОВАНИМИ НА ЇХ АПЕРТУРІ

Запропонований спосіб узгодження прямокутних хвилеводних випромінювачів з відкритим простором за допомогою металевих штирів, розташованих на апертурі випромінювачів. Наведено експериментальні дані, що підтверджують ефективність розглядуваного способу узгодження.

(Представлено д.т.н. В.П. Манойловим)

Хвилеводні випромінювачі, що уявляють собою відкритий кінець хвилеводу з фланцем або без нього, широко розповсюджені і як самостійні антени, і як елементи антенних решіток. Основним недоліком хвилеводних випромінювачів є погане узгодження з відкритим простором через те, що хвильовий опір таких випромінювачів $Z_x = Z_0 / \sqrt{1 - (\lambda/2a)^2}$ значно більший за хвильовий опір вільного простору Z_0 . В результаті вони мають великий коефіцієнт відбиття від апертури хвилеводу і, відповідно, створюють високий коефіцієнт стоячої хвилі (КСХ) в антенно-фідерному тракті.

Для грубої оцінки величини коефіцієнта відбиття від апертури прямокутного хвилеводу часто користуються наближеною формулою [1]:

$$\Gamma \approx \frac{1 - \frac{\lambda}{\Lambda_{10}}}{1 + \frac{\lambda}{\Lambda_{10}}}, \quad (1)$$

де λ – довжина хвилі у вільному просторі; Λ_{10} – довжина хвилі основного типу H_{10} в прямокутному хвилеводі. Відповідно КСХ прямокутного хвилеводного випромінювача буде наблизено дорівнювати:

$$KCH = \frac{1 + \Gamma}{1 - \Gamma} \approx \frac{1 - \sqrt{1 - \left(\frac{\lambda}{2a}\right)^2}}{1 + \sqrt{1 - \left(\frac{\lambda}{2a}\right)^2}}, \quad (2)$$

де a – ширина хвилеводу. Згідно з цією формулою КСХ прямокутного хвилеводного випромінювача ширинкою $a = 23$ мм в діапазоні частот 8–12 ГГц повинен становити 1,2–1,6. Реальний же КСХ виявляється ще вищим.

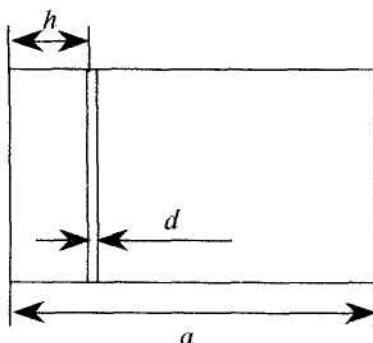

Рис. 1

Для покращення узгодження відкритого кінця хвилеводу з вільним простором пропонується використовувати відрізки металевого дроту (штири), розташовані на апертурі хвилеводу, як це показано на рис. 1.

Експериментально встановлено, що при розташуванні штиря на деякій відстані h від вузької стінки хвилеводу паралельно їй вдається досягти краєвого узгодження хвилеводу в широкій смузі частот.

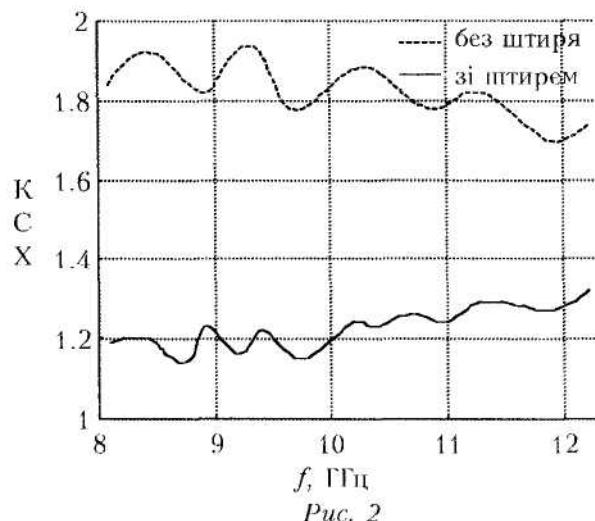

Рис. 2

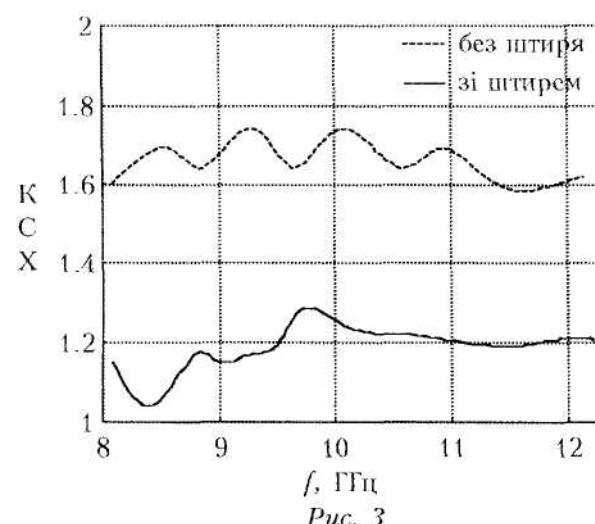

Рис. 3

На рис. 2 показані характеристики узгодження хвилеводного випромінювача без фланця розміром $a \times b = 23 \times 10$ мм без штиря та з мідним штирем діаметром $d = 0,1$ мм. На рис. 3 показані аналогічні характеристики для хвилеводного випромінювача з фланцем розміром 42×42 мм. З рисунків видно, що застосуванням штиря можна значно покращити характеристики узгодження таких випромінювачів у широкій смузі частот. Відстань від штиря до вузької стінки хвилеводу визначалася експериментально по найкращому узгодженню випромінювача у смузі частот 8–12 ГГц і для хвилеводного випромінювача без фланця становила $h = 6,7$ мм, а для випромінювача з фланцем – $h = 6,1$ мм.

На рис. 4 наведені частотні характеристики узгодження хвилеводного випромінювача без фланця при діаметрах мідного штиря $d = 0,1$ мм та $d = 0,4$ мм. На рис. 5 наведені аналогічні характеристики для випромінювача з фланцем. З графіків видно неоднаковий вплив діаметра штиря на характеристики узгодження хвилеводних випромінювачів з фланцем та без нього: випромінювач без фланця краще узгоджує штир діаметром $d = 0,4$ мм, тоді як випромінювач з фланцем краще узгоджує штир діаметром $d = 0,1$ мм. Відстань від штиря до вузької стінки хвилеводу визначалася, як і в попередньому випадку, по найкращому узгодженню

випромінювача у смузі частот 8–12 ГГц і при діаметрі штиря $d = 0,4$ мм для хвилеводного випромінювача без фланця становила $h = 5,1$ мм, а для випромінювача з фланцем – $h = 4,3$ мм.

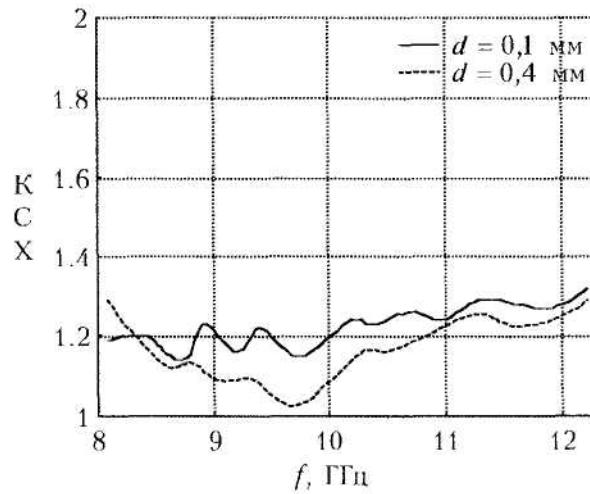

Рис. 4

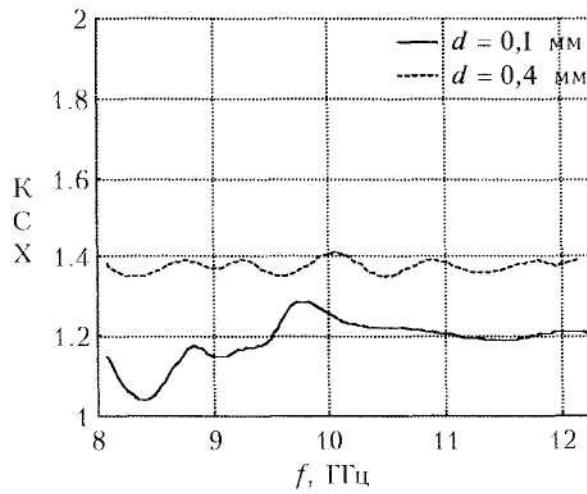

Рис. 5

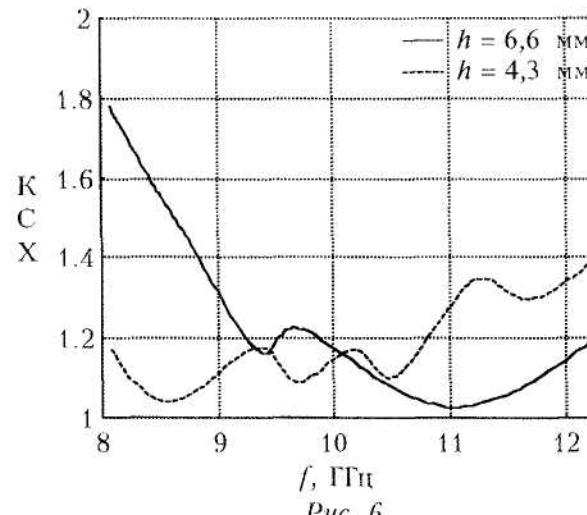

Рис. 6

На рис. 6 показано, що переміщенням штиря по апертурі можна досягти більш кращого узгодження у нижній або верхній смузі діапазону частот (тобто менших значень КСХ): при

зміщені штиря ближче до стінки хвилеводу відносно оптимального положення (яке забезпечує найкраще узгодження по всьому діапазону 8–12 ГГц) вдається досягти кращого узгодження на нижніх частотах діапазону, а при зміщені штиря ближче до центру – на вищих частотах діапазону. Експериментальні криві відносяться до хвилеводного випромінювача без фланця, узгодженого штирем діаметром $d = 0,4$ мм.

Загалом необхідно зазначити, що обранням відповідного розташування штиря можна узгодити хвилеводний випромінювач на будь-якій фіксованій частоті з його робочого діапазону, але значення КСХ на інших частотах цього діапазону може виявитися неприйнятно великим.

Таким чином, можна зазначити, що експериментальні дані свідчать про можливість не лише ефективного узгодження хвилеводних випромінювачів за допомогою металевих штирів, розміщених на їх апертурі, але й ефективного керування їх частотними характеристиками у даний спосіб.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ямайкин В.Е., Северьянов В.Ф., Кишикузов В.К., Рунов А.В. Антенные устройства. – Минск: МВИРТУ, 1965. – 530 с.

БІЛОЦЬКИЙ Андрій Іванович – аспірант кафедри медичних пристрій та систем Житомирського інженерно-технологічного інституту.

Наукові інтереси:

- технічна електродинаміка;
- антени та пристрой НВЧ.

belotsky@ziet.zhitomir.ua

ПЕТРИЧЕНКО Наталія Василівна – аспірант кафедри медичних пристрій та систем Житомирського інженерно-технологічного інституту.

Наукові інтереси:

- технічна електродинаміка;
- антени та пристрой НВЧ.

rnv@ziet.zhitomir.ua

Подано 10.01.2001